

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci exekúcie oprávneného **A. a. s.**, so sídlom v **B.**, proti povinným **1/ AL. s. r. o.**, so sídlom v **B.**, **2/ Ing. V. H.**, bývajúcemu v **B.**, **pre vymoženie pohľadávky 800 000 Sk (26 555, 14 €) s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 1 Er 1 066/2001, o dovolaní povinných proti uzneseniu Krajského súdu Banská Bystrica z 15. apríla 2009 sp. zn. 16 CoE 42/2009 a uzneseniu Krajského súdu Banská Bystrica z 19. augusta 2010 sp. zn. 15 CoE 157/2010, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 19. augusta 2010 sp. zn. 15 CoE 157/2010 odmieta.

Konanie o dovolaní proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 15. apríla 2009 sp. zn. 16 CoE 42/2009 zastavuje.

Oprávnenému náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Banská Bystrica uznesením z 23.januára 2009 č. k. 1 Er 1 066/2001 – 211 návrh povinných na zastavenie exekúcie ako nedôvodný zamietol, lebo notárska zápisnica je exekučným titulom a exekúcia v danej veci môže pokračovať.

Krajský súd v Banskej Bystrici na odvolanie povinných uznesením z 15. apríla 2009 sp. zn. 16 CoE 42/2009 uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil. V plnom rozsahu sa stotožnil s právnym záverom prvostupňového sudu, že exekúcia v danej veci začala na základe platného exekučného titulu (notárskej zápisnice obsahujúcej všetky zákonné náležitosti).

Proti tomuto uzneseniu podali dovolanie povinní . Trvali na zastavení exekúcie.

Okresný súd Banská Bystrica uznesením z 19. mája 2010 č. k. 1 Er 1066/2001 – 333 zamietol žiadosť povinných o ustanovenie zástupcu z radov advokátov pre dovolacie konanie z dôvodu nesplnenia druhej zákonom stanovenej kumulatívnej podmienky pre priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov v zmysle § 138 O. s. p. t. j. , že nejde o svojvoľné alebo zrejme bezúspešné uplatňovanie alebo bránenie práva.

Krajský súd v Banskej Bystrici na odvolanie povinných uznesením z 19. augusta 2010 sp. zn. 15 CoE 157/2010 uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdil . V plnom rozsahu sa stotožnil so záverom prvostupňového súdu o nesplnení zákonných predpokladov pre ustanovenie (povinným) zástupcov z radov advokátov.

Aj proti tomuto uzneseniu krajského súdu podali dovolanie povinní, ktoré bolo obsahovo totožné s dôvodmi dovolania smerujúceho proti skôr citovanému uzneseniu krajského súdu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolania podali včas účastníci konania (§ 240 ods. 1 O. s. p.) , skúmal najskôr, či sú splnené procesné predpoklady pre to, aby bolo možné preskúmať napadnuté uznesenia z hľadiska ich vecnej správnosti, teda, či sú splnené podmienky dovolacieho konania.

Pokiaľ ide o dovolanie povinných proti uzneseniu krajského súdu z 19. augusta 2010 sp. zn. 15 CoE 157/2010 aj keď povinní (resp. ich zástupca) nemajú právnické vzdelanie a nie sú zastúpení advokátom (§ 241 ods. 1 O. s. p.), dovolací súd nepovažoval nedostatok povinného zastúpenia za prekážku, ktorá by bránila vydaniu rozhodnutia, ktorým nebolo vyhovené žiadosti účastníkov o ustanovenie zástupcu z radov advokátov v zmysle § 30 O. s. p. (ako je to v preskúmvanej veci), nemožno striktne trvať na splnení tejto podmienky, lebo v opačnom prípade by bol popretý nielen zámer, ktorý sledovali účastníci konania podaním dovolania, ale tiež účel dovolacieho konania, v ktorom predmetom posúdenia má byť záver odvolacieho súdu o (ne) splnení podmienok pre ustanovenie zástupcu z radov advokátov súdom (pozri napr. rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 21. februára 2007 sp. zn. 2 Cdo 329/2006).

Dovolací súd z uvedeného dôvodu pristúpil k posudzovaniu procesnej prípustnosti dovolania proti tomuto uzneseniu krajského súdu napriek tomu, že dovolatelia (ich zástupcovia) bez právnického vzdelania nie sú zastúpení advokátom.

Podľa § 236 ods. 1 O. s. p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

Napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, ktorým potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa o zamietnutí žiadosti o ustanovenie zástupcu z radov advokátov , má procesnú formu uznesenia. Podmienky prípustnosti dovolania proti uzneseniu odvolacieho súdu sú upravené v ustanoveniach § 237 a § 239 O. s. p. Prípustnosť dovolania podľa § 239 O. s. p. v predmetnej veci neprichádza do úvahy, lebo nejde o uznesenie uvedené v § 239 ods. 1 písm. a/ a b/ prvá veta O. s. p. , ale ani o potvrdzujúce uznesenie patriace do niektorej z kategórií potvrdzujúcich uznesení vymenovaných v § 239 ods. 2 písm. a/ až c/ O. s. p. Keďže napadnutým je také uznesenie odvolacieho súdu, ktoré nevykazuje znaky uznesení uvedených v § 239 ods. 1 a 2 O. s. p. , (proti ktorým je dovolanie prípustné), nemožno prípustnosť dovolania smerujúceho proti nemu vyvodiť z týchto ustanovení.

So zreteľom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 druhá veta O. s. p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd vymenovaných v § 237 písm. a/ až g/ O. s. p. , zaoberal sa dovolací súd i otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z takýchto väd (t. j. či v danej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdov, nedostatku spôsobilosti účastníka, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka , prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania , o prípad nepodania návrhu na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, o prípad odňatia možnosti konať pred súdom a prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo súdom nesprávne obsadeným).

Dovolací súd existenciu takejto vady konania nezistil a ani sami dovolatelia netvrdili, že by konanie v tejto právnej veci bolo postihnuté vadou konania uvedenou v ustanovení § 237 písm. a/ až g/ O. s. p. Prípustnosť ich dovolania preto z týchto ustanovení nemožno vyvodiť.

Z hľadiska prieskumu dovolacieho súdu čo do existencie dovolacieho dôvodu podľa § 237 písm. f/ O. s. p. treba uviesť, že Občiansky súdny poriadok dáva odňatie možnosti konať pred súdom výslovne do súvislosti s faktickým procesným postupom súdu, nie s jeho právnym posúdením určitej otázky (vrátane otázky splnenia podmienok pre ustanovenie zástupcu z radov advokátov). Pokiaľ by sa aj prípadne súd pri rozhodovaní (posudzovaní tejto otázky) dopustil omylu v aplikácii práva , mal by jeho postup za následok (len) nesprávne rozhodnutie, nie však procesnú vadu konania v zmysle § 237 písm. f/ O. s. p. Nesprávne právne posúdenie veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p.) je prípustným dovolacím dôvodom (ktorý možno uplatniť vtedy, ak je dovolanie prípustné) , ktoré samo osebe prípustnosť dovolania nezakladá. Dovolanie je v ustanoveniach Občianskeho súdneho poriadku upravené ako mimoriadny opravný prostriedok , ktorý nemožno podať proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, pokiaľ nie sú splnené procesné podmienky prípustnosti dovolania, nemožno napadnuté rozhodnutie podrobiť vecnému preskúmaniu a preto ani zohľadniť prípadné vecné nesprávnosti rozhodnutia. Zároveň na tomto mieste treba uviesť, že aj pokiaľ by súdy svoje rozhodnutie založili na nesprávnych skutkových zisteniach, ani to neznamená procesnú vadu konania v zmysle § 237 O. s. p. Nesprávne skutkové zistenie má za následok vydanie vecne nesprávneho rozhodnutia súdu, samo osebe ale nie je vadou konania v zmysle § 237 O. s. p. , teda nezakladá prípustnosť dovolania.

Pretože prípustnosť dovolania v tomto prípade nemožno vyvodiť z ustanovenia § 239 O. s. p. a v dovolacom konaní neboli zistené ani dôvody prípustnosti dovolania uvedené v ustanovení § 237 O. s. p. Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie povinných podľa § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c / O. s. p. ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok neprípustný, odmietol.

Pokiaľ ide o dovolanie povinných proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 15. apríla 2009 sp. zn. 16 CoE 42/2009 dovolací súd dospel k záveru, že jeho preskúmaniu bráni procesná prekážka. Z obsahu spisu totiž vyplýva, že dovolatelia (ich zástupca) nemajú právnické vzdelanie a v zmysle rozhodnutí súdov oboch nižších stupňov im nebol ustanovený zástupca z radov advokátov. Napriek tomu žiadneho advokáta nepoverili zastupovaním v dovolacom konaní.

Podľa § 103 O. s. p. kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Podľa § 104 ods. 2 O. s. p. ak ide o nedostatok podmienky konania, ktorý možno odstrániť, súd urobí pre to vhodné opatrenia. Pritom spravidla môže pokračovať v konaní, ale nesmie vydať rozhodnutie, ktorým sa konanie končí. Ak sa nepodarí nedostatok podmienky konania odstrániť, konanie zastaví.

Nedostatok právneho zastúpenia dovolateľov advokátom podľa § 241 ods. 1 druhá veta O. s. p. je odstrániteľným nedostatkom podmienky konania. Pokiaľ však dovolatelia napriek poučeniu podľa § 241 ods. 1 O. s. p. o povinnom zastúpení v dovolacom konaní uvedený procesný nedostatok neodstránili (nepredložili plnomocenstvo pre advokáta na zastupovanie v dovolacom konaní), tak svojim procesným postupom spôsobili , že v dovolacom konaní pre tento nedostatok nie je možné pokračovať a dovolacie konanie treba zastaviť podľa § 243c O. s. p. v spojení s § 104 ods. 2 O. s. p.

Vzhľadom na uvedený nedostatok podmienky dovolacieho konania , ktorý pre nečinnosť dovolateľov zostal neodstránený, Najvyšší súd Slovenskej republiky konanie o dovolaní proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 15. apríla 2009 sp. zn. 16 CoE 42/2009 zastavil. So zreteľom na zastavenie dovolacieho konania sa nezaoberal otázkou procesnej prípustnosti dovolania.

Povinní z procesného hľadiska zavinieli, že sa konanie o ich prvom dovolaní muselo zastaviť a že sa ich druhé dovolanie muselo odmietnuť a vznikla im povinnosť nahradiť trovy dovolacieho konania (§ 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p. a § 146 ods. 2 O. s. p.). Najvyšší súd Slovenskej republiky ale oprávnenému nepriznal náhradu trov dovolacieho konania, pretože mu žiadne nevznikli.

Toto uznesenie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

7 Cdo 8/2010

7 Cdo 9/2010

V Bratislave 27. júla 2011

JUDr. Daniela Š v e c o v á, v.r.

predsedníčka senátu

Za správnosť :

Hrčková Marta